

IMPACTUL STILURILOR DE GÂNDIRE ȘI STILURILOR DE ÎNVĂȚARE
ASUPRA PERFORMANȚEI ACADEMICE LA ADOLESCENȚI

THE IMPACT OF LEARNING AND THINKING STYLES
ON ADOLESCENT ACADEMIC PERFORMANCE

CZU: 159.922.7.072.42

DOI: 10.46728/pspj.2022.v41.i2.p61-70

Cristina Ana-Maria FRAICOR

profesor consilier, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, Mehedinți
<https://orcid.org/0000-0002-9837-2333>

Adela CÎNDEA (autor corespondent)

Conf. univ. dr. Universitatea de Vest din Timișoara
<https://orcid.org/0000-0002-6525-1447>

Rezumat

În acest studiu am examinat o serie de clarificări conceptuale cu privire la stilurile de învățare, stilurile de gândire și impactul acestora asupra performanței academice a elevilor de liceu.

Studiul a implicat un eșantion de 60 de elevi din mediul urban cu vârste cuprinse între 16 și 17 ani. Au fost aplicate două instrumente validate pe populația românească pentru evidențierea stilurilor de învățare și stilurile de gândire. Performanțele școlare ale elevilor implicați în studiu au fost înregistrate prin intermediul mediilor generale ale acestora.

Cercetarea a evidențiat existența unor corelații pozitive între performanțele școlare ale elevilor și stilurile de învățare reflexiv și teoretic pe de o parte și stilurile de gândire progresist, judiciar, executiv și legislativ pe de altă parte.

Cuvinte cheie: stil de învățare; stil de gândire; performanțe școlare; liceu;

Abstract

In this study we examined a number of conceptual clarifications regarding learning styles, thinking styles and their impact on the academic performance of high school students.

The study involved a sample of 60 urban students aged between 16 and 17 years old. Two tools validated on the Romanian population were applied to highlight learning styles and thinking styles. The academic performance of the students participating in the study was recorded through their general averages.

The research also highlights the existence of positive correlations between students' school performance and reflective and theoretical learning styles, on the one hand, and progressive, judicial, executive and legislative thinking styles on the other.

Keywords: learning style; thinking style; school performance; high school.

1. Introducere Studiul procesului de învățare presupune o analiză detaliată a multiplelor fenomene psihologice implicate în structura sa de mare complexitate. De fiecare dată eforturile cadrelor didactice au fost dedicate găsirii unor metode și strategii menite să transforme punctele slabe ale învățării în puncte tari, amenințările în oportunități, considerând că elevii care nu știu cum să învețe, nu vor fi capabili să devină responsabili, autonomi, cu abilități și atitudini folositoare pe tot parcursul vieții, necesare pentru obținerea performanțelor școlare. Convingerea personalului didactic este de cele mai multe ori, aceea că, atunci când modalitățile de învățare sunt adaptate rezultatelor obținute la analiza sau testarea stilurilor de învățare, elevii vor reține informația depunând un minimum de efort.

Scopul acestui studiu este de a identifica noi abordări ale învățării și impactul acestora asupra performanțelor școlare a elevilor, precum și identificarea acelor stiluri de învățare și de gândire care influențează performanțele acestora.

Cadrul conceptual. Literatura de specialitate vorbește despre o serie de stiluri precum cele de învățare, cele cognitive, cele de gândire (Zhang, 2001e) [10]. Deși diferite, acestea au și elemente comune ce evidențiază faptul că se constituie în manierele preferate de către indivizii umani de prelucrare a informațiilor și de utilizare a abilităților pe care le dețin deja. Stilul de învățare este un concept mai amplu, care, pe lângă funcționarea cognitivă, include și preferințe generale pentru diverse tipuri de situații de învățare, elemente ce țin de afectivitate și elemente psihomotorii.

Fiecare elev are un anumit stil de gândire, sau de lucru, abilități ce interacționează în actul învățării. Diferiți elevi învață în moduri diferite. Fiecare își alege

modalitatea preferată de a învăța, fiecare parcurge în manieră personală o sarcină de învățare, fiecare are modul propriu de găsire a soluțiilor pentru situații problematice, fiecare adoptă propriul ritmul de învățare și exprimă o sensibilitate aparte la anumite lucruri, fiecare își creionează un stil de a gândi, de a asimila etc. În activitatea lor de învățare independentă, ca și în activitatea la clasă, elevii utilizează pe cont propriu asemenea stiluri.

Honey și Mumford (1982) elaborează una dintre cele mai cunoscute tipologii, prin evidențierea a patru stiluri de învățare în funcție de preferințele generale dominante ale celor ce învață, și anume activii, reflexivii, teoreticienii și pragmaticii [2].

Activii sunt persoanele care se angajează în experiențe noi, se bucură de prezent și trăiesc totul cu maximă intensitate. *Flexibili și sociabili*, nu le place să stea mult timp deoparte, sunt nerăbdători și dornici de acțiune.

Reflexivii sunt persoane cărora le place mai mult „să stea în banca lor” pentru a putea să reflecteze mai profund asupra situației. Aceștia preferă activități de învățare care le oferă ocazia să-și pună în funcțiune gândirea.

Teoreticienii preferă activități de învățare organizate logic, au scopuri raționale clare, precise, sunt detașați, analitici și adepți ai obiectivității raționale. În activitatea lor de rezolvare problemelor, ei se bazează pe logică și evită la maxim superficialitatea și gândirea laterală.

Pragmaticii sunt persoane orientate spre dorința de a încerca idei, teorii și tehnici noi pentru a vedea dacă vor avea rezultate în practică. Ei preferă activități de învățare ce pot fi puse în practică, și care le oferă posibilitatea de a-și folosi cunoștințele teoretice, fiind convinși că întotdeauna există loc și de mai bine.

Stilul de gândire reprezintă un alt factor cheie în ceea ce privește abordarea procesului de învățare. Fiecare elev are un stil propriu de gândire prin care abordează problemele cu care se confruntă. Acest stil se formează prin integrarea, în manieră specifică, a mai multor tipuri de gândire. Astfel, conform lui Sternberg, stilul de gândire reprezintă acea interfață dintre abilitățile intelectuale și personalitatea individului uman, modul personal în care acesta își utilizează inteligența în scopul soluționării problemelor cu care se confruntă.

Sternberg (1994a) propune o teorie a stilurilor de gândire bazată pe autogovernarea mentală, ce cuprinde 13 stiluri diferite [7].

Persoanele care adoptă *stilul legislativ* sunt creative, au o imaginație bogată, își planifică și urmăresc în funcție de anumite norme rezolvarea unor probleme. Persoanele care adoptă un *stil de gândire executiv* sunt interesate să execute practic anumite activități, bine stabilite, clar conturate, pe care să le rezolve într-un mod independent. *Stilul judiciar sau judecătoresc* este caracteristic unor persoane cu un înalt simț critic, cărora le place să judece și să-și expună propriile păreri cu privire la o problemă. *Stilul monarhic* evidențiază persoanele care au în atenție un singur scop. *Stilul ierarhic* este caracteristic persoanelor centrate pe mai multe scopuri, dar care sunt capabile să le atingă în ordinea importanței lor. Persoanele cu un *stil oligarhic* sunt cele care au mai multe obiective de aceeași importanță pe care încearcă să le rezolve simultan, însă fără nici un rezultat, fiind persoane care nu știu să-și stabilească prioritățile. Persoanele cu un *stil de gândire anarhic* sunt cele care obțin rezultate satisfăcătoare în cazul rezolvării unor probleme ce nu impun anumite me-

tode și strategii de rezolvare. Persoane cu un *stil de gândire global* sunt acelea care uită de amănuntele necesare și se axează pe elementele generale ale unei probleme. *Stilul de gândire local* este specific persoanelor meticuloase ce pun accent pe amănuntele, detaliile unei probleme. Persoanele cu *stil de gândire intern* sunt introvertite, retrase, orientate spre satisfacerea propriilor scopuri și nu se simt confortabil în compania altora. Persoanele cu *stil de gândire extern* sunt extravertite, sociabile, deschise și se focalizează pe munca în echipă. Aceste persoane nu se simt bine singure, ci caută compania celorlalți. *Stilul de gândire conservator* este specific persoanelor cu mentalități și idei învechite, care nu acceptă schimbarea. *Stilul de gândire progresist* este specific persoanelor care sunt deschise spre nou, care acceptă schimbarea. Aceste persoane caută mereu situații cu un anumit grad de ambiguitate și incertitudine.

Stilul de gândire este expresia personalității activității cognitiv-intelectuale a oamenilor, a manifestării lor în concordanță cu situațiile în care se află și cu solicitările cu care se confruntă. Adoptarea unor anumite stiluri de învățare și de gândire, utilizate corespunzător pot favoriza obținerea de performanțe școlare, progres sau rezultate superioare, ce duc la atribuirea unor merite deosebite.

În procesul educațional, performanța școlară este considerată o noțiune calitativă, prin care elevul își atinge obiectivele educaționale prin intermediul forțelor proprii. Numai atunci când toate cerințele și obiectivele programului instructiv-educativ sunt atinse și corect realizate putem vorbi despre performanță școlară.

Performanțele școlare constau în atingerea unor standarde autoimpuse, a unor aspirații și obiective ce au ca rezultat suc-

cesul și autorealizarea de sine. Acestea constau în confruntarea persoanei cu alții, confruntare ce pe baza unor reguli bine stabilite de la început, duce la realizarea unei ierarhii valorice a oamenilor în funcție de valorile sociale, dar și intelectuale a fiecăruia în parte.

Condiția esențială apariției performanței este implicarea elevului în realizarea unei sarcini. Performanța școlară se produce în urma interacțiunii dintre cadrul didactic și elev, într-un cadru social adecvat și constă în formularea unor obiective de către profesor, realizarea unor sarcini de învățare de către elev și raportarea acestora la anumite standarde ce trebuiesc atinse sau chiar depășite.

Performanța școlară adecvată nu poate rezulta decât în condiții de armonizare a acțiunilor de instruire, învățare și valorizare socială. Fiecare adolescent se diferențiază prin propriile interese, modul propriu de abordare a procesului de învățare, stil de gândire, stil de lucru, stil de învățare, abilități, ce interacționează în actul învățării.

Cercetările în domeniu au manifestat un viu interes în direcția identificării contribuției stilurilor de gândire la performanța academică a educabililor. Rezultatele consemnate arată faptul că stilurile de gândire judiciar și legislativ corelează pozitiv cu performanța academică a elevilor, în timp ce între stilul de gândire executiv și performanța academică se remarcă o corelație negativă (Stemberg și Grigorenko, 1993 [6]; Grigorenko și Stemberg, 1997 [5]). Alte studii au indicat faptul că stilurile de gândire executiv, monarhic, conservator ierarhic și judiciar și-au adus contribuția în mod pozitiv la performanța academică a elevilor, în timp ce stilurile de gândire legislativ și liberal au avut o contribuție negativă în ceea ce privește

performanța academică a elevilor (Zhang, Stemberg, 1998 [12]; Cano-Garcia, Hughes, 2000 [4]; Zhang, 2001a [8]; Bernardo, Zhang, Callueng, 2002 [3]). Au fost identificate și studii în care stilul de gândire judiciar a corelat negativ cu performanța academică a educabililor (Zhang, 2001b [9]).

Metodologia cercetării

Scopul studiului este de a investiga și de a evidenția impactul abordărilor învățării prin stilurile de învățare și de gândire în cazul elevilor cu performanțe înalte.

Obiectivele studiului

Studiul de față are drept obiective:

1. Identificarea stilurilor de gândire ale elevilor;
2. Identificarea stilurilor de învățare prezente la eșantionul studiului;
3. Consemnarea performanțelor academice ale elevilor din cadrul eșantionului, prin mediile generale ale elevilor;
4. Identificarea relațiilor existente între stilurile de învățare și stilurile de gândire, precum și a relațiilor între performanța academică înaltă a elevilor și stilurile lor de învățare, respectiv de gândire.

Ipotezele studiului

În cadrul cercetării am pornit de la următoarele ipoteze:

Ipoteza 1: Stilul de gândire determină abordarea unui anumit stil de învățare în cazul elevilor cu performanțe înalte.

Ipoteza 2: Opinăm că există o relație între performanțele școlare înalte și stilurile de învățare la elevi.

Ipoteza 3: Există o relație între stilurile de gândire și performanțele școlare înalte la elevi.

Eșantionul investigat este constituit din 60 de liceeni din Drobeta, Turnu Severin, 30 de fete și 30 de băieți, cu vârsta cuprinsă între 16-17 ani, ce au obținut performanțe școlare înalte (vezi tab.1).

Tabelul 1

Structura eșantionului

CATEGORIA	FRECVENȚA	PROCENTAJ
GEN		
Feminin	30	50%
Masculin	30	50%
Mediul de proveniență		
Urban	60	100%
Categoria de vârstă		
16	30	50%
17	30	50%

Instrumentele utilizate: Portofoliul de probe utilizat este alcătuit din două chestionare: chestionarul privind identificarea stilului de învățare, adaptat după Honey și Mumford (1986) și chestionarul pentru evaluarea stilului de gândire, varianta prescurtată a probei propuse de Sternberg și Wagner (1994). Performanțele școlare ale elevilor au fost măsurate prin intermediul mediilor generale obținute de către aceștia.

Chestionarul adaptat după P. Honey și A. Mumford investighează stilurile de învățare prin intermediul a 40 de itemi cu răspuns de tip "DA"/"NU" și duce la identificarea a 4 stiluri de învățare: activi, reflexivi, teoreticieni și pragmatişti. Este un chestionar de auto-evaluare prin care fiecare subiect răspunde la aceste întrebări în funcție de acordul său dezacordul cu conținutul acestora fie printr-o afirmație, fie printr-o negație [2].

Chestionarul pentru evaluarea stilului de gândire reprezintă o probă de tip Likert cu 6 trepte de răspuns după cum urmează : 1-dezacord foarte puternic; 2- dezacord puternic; 3-dezacord; 4-acord; 5-acord puternic; 6-acord foarte puternic; este alcătuit din 65 de itemi, egal repartizați pentru fiecare stil care evaluează 13 stiluri de gândire. Este un chestionar de auto-evaluare

prin care fiecare subiect răspunde la aceste întrebări în funcție de acordul său dezacordul gradat cu conținutul acestora.

Analiza și interpretarea datelor. În vederea verificării primei ipoteze a studiului (stilul de gândire determină abordarea unui anumit stil de învățare în cazul elevilor cu performanțe înalte) s-a realizat o corelație cu ajutorul coeficientului de corelație Bravais-Pearson, între variabilele stil de învățare (măsurat cu ajutorul „Chestionarului de identificare a stilului de învățare”, Honey și Mumford) și stil de gândire (măsurat prin intermediul „Chestionarului pentru evaluarea stilului de gândire”, Sternberg). Datele obținute evidențiază faptul că la nivelul elevilor cu performanțe înalte, regăsim o corelație pozitivă, semnificativă statistic, între cele două variabile testate. Aceste date sunt evidențiate în cadrul tabelule 2, 3, 4, 5.

Constatăm astfel o corelație pozitivă, semnificativă statistic între stilul de învățare activ și stilul de gândire extern în cazul elevilor cu performanțe înalte, obținându-se un $r(58) = (.308)$, $p < 0.05$. În acest caz observăm faptul că elevii cu performanțe înalte care au un stil de gândire extern tind să abordeze predominant un stil de învățare activ (vezi tab. 2).

Tabelul 2.

Corelația dintre stilul de învățare activ și stilul de gândire extern

		Activi	S Extern
Activi	Pearson Correlation	1	,308(*)
	Sig. (2-tailed)		,017
	N	60	60

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed)

Fig.2. Distribuția grafică a stilurilor de gândire raportat la stilul de învățare reflexiv

Tabelul 3 ilustrează faptul că, în cazul elevilor cu performanțe școlare înalte regăsim corelații pozitive semnificative

statistic între stilul de învățare reflexiv și stilurile de gândire intern, conservator și judiciar.

Tabelul 3.

Corelația dintre stilul de învățare reflexiv și stilurile de gândire intern, conservator, judiciar

		Stilul reflexiv	Stilul Intern	Stilul Conservator	Stilul Judiciar
Stilul reflexiv	Pearson Correlation	1	,264(*)	,486(**)	,286(*)
	Sig. (2-tailed)		,041	,000	,027
	N	60	60	60	60

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

❖ Între stilul de învățare reflexiv și stilul de gândire intern s-a obținut un $r(58) = (.264)$, $p < 0.05$. Aceste valori evidențiază că elevii cu performanțe școlare înalte care au un stil de gândire intern tind să abordeze predominant un stil de învățare reflexiv.

❖ Între stilul de învățare reflexiv și stilul de gândire conservator, în cazul elevilor cu performanțe școlare înalte, s-a obținut un $r(58) = (.486)$, $p < 0.01$, ceea ce evidențiază că elevii cu performanțe școlare înalte care au un stil de gândire conservator tind să abordeze predominant un stil de învățare reflexiv.

❖ Între stilul de învățare reflexiv și stilul de gândire judiciar, în cazul elevilor

cu performanțe școlare înalte, s-a obținut un $r(58) = (.286)$, $p < 0.05$. Asocierea dintre cele două stiluri evidențiază faptul că stilul de învățare reflexiv pare a-i defini mai bine pe elevii cu un stil de gândire judiciar.

În urma datelor ilustrate în tabelul 4 se observă o serie de corelații după cum urmează:

❖ între stilul de învățare teoretic și stilul de gândire legislativ s-a evidențiat o corelație pozitivă semnificativă statistic, unde $r(58) = (.318)$, cu un prag de semnificație de $p < 0.05$, ceea ce evidențiază faptul că elevii cu performanțe școlare înalte care au un stil de gândire legislativ, adoptă în activitatea lor educațională, de preferință, un stil de învățare teoretic.

Tabelul 4

Corelația dintre stilul de învățare teoretic și stilul de gândire legislativ și executiv

		Stilul teoretic	Stilul legislativ	Stilul executiv
Stilul teoretic	Pearson Correlation	1	,318(*)	,334(**)
	Sig. (2-tailed)		,013	,009
	N	60	60	60

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

❖ între stilul de învățare teoretic și stilul de gândire executiv există o corelație pozitivă, semnificativă statistic, unde $r(58) = (.334)$, cu un prag de semnificație de $p < 0.01$, fapt ce evidențiază faptul că elevilor cu performanțe școlare înalte care adoptă un stil de învățare teoretic, le este caracteristic cu precădere un stil de gândire executiv.

Din rezultatele obținute în urma prelucrării statistice a datelor în SPSS, în tabelul 5 s-au observat o serie de corelații pozitive, semnificative statistic după cum urmează:

❖ între stilul de învățare pragmatic și stilul de gândire progresist există o corelație pozitivă semnificativă statistic, unde $r(58) = (.438)$, cu un prag de semnificație $p < 0.01$, ceea ce ne indică că elevii cu performanțe școlare înalte ce au un stil de gândire progresist adoptă cel mai frecvent

în activitățile lor școlare un stil de învățare pragmatic;

❖ între stilul de învățare pragmatic și stilul de gândire anarhic există o corelație pozitivă, semnificativă statistic, $r(58) = (.342)$, $p < 0.01$, ceea ce ne indică că elevii cu performanțe școlare înalte ce au un stil de gândire anarhic adoptă cel mai frecvent în activitățile lor școlare un stil de învățare pragmatic;

❖ între stilul de învățare pragmatic și stilul de gândire global, există, de asemenea, o corelație pozitivă semnificativă statistic unde $r(58) = (.281)$, cu un prag de semnificație $p < 0.05$, ceea ce evidențiază o probabilitate ridicată ca un elev ce a obținut performanțe școlare înalte și are un stil de gândire global, să adopte în activitatea sa educațională de cele mai multe ori un stil de învățare pragmatic.

Tabelul 5

Corelația dintre stilul de învățare pragmatic și stilul de gândire progresist, anarhic, global

		Pragmatici	Stilul progresist	Stilul anarhic	Stilul global
Pragmatici	Pearson Correlation	1	,438(**)	,342(**)	,281(*)
	Sig. (2-tailed)		,000	,008	,029
	N	60	60	60	60

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Rezultatele obținute sprijină ipoteza lansată, putându-se astfel observa că în cazul elevilor cu performanțe înalte, anumite stiluri de învățare corelează cu anumite stiluri de gândire.

În ceea ce privește cea de-a doua ipoteză (opinăm că există o relație între performanțele școlare înalte și stilurile de învățare la elevi), s-a realizat de asemenea o corelație, cu ajutorul coeficientului de co-

relație Bravais-Pearson, între variabila stil de învățare măsurat cu „Chestionarul de identificare a stilurilor de învățare „Honey și Mumford” și variabila performanțe școlare înalte măsurate cu ajutorul mediilor generale ale elevilor.

S-a evidențiat, astfel, că anumite stiluri de învățare corelează cu performanțele școlare înalte obținute de elevi.

Tabelul 6.

Corelația dintre performanțele școlare înalte și stilul de învățare reflexiv și teoretic

		Performanțe școlare	Reflexivi	Teoreticieni
Performanțe școlare	Pearson Correlation	1	,257(*)	,379(**)
	Sig. (2-tailed)		,047	,003
	N	60	60	60

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

S-a evidențiat o corelație pozitivă, semnificativă statistic (tabelul 6) între stilul de învățare reflexiv și performanțele școlare înalte, obținându-se un $r(58) = (.257)$, cu un prag de semnificație de $p < 0.05$. De asemenea, există o corelație pozitivă, semnificativă statistic între stilul de învățare teoretic și performanțele școlare înalte, obținându-se un $r(58) = (.379)$, cu un prag de semnificație de $p < 0.01$. Astfel, am putea spune că preferința pentru stilurile de învățare reflexiv și teoretic facilitează obținerea de performanțe școlare

înalte la elevi prezenți în studiu. Datele anterior prezentate confirmă ipoteza 2.

În vederea verificării ipotezei 3 (există o relație între stilurile de gândire și performanțele școlare înalte la elevi), s-a realizat de asemenea o corelație cu ajutorul coeficientului de corelație Bravais-Pearson, între variabilele stil de gândire măsurat cu ajutorul „Chestionarului de evaluare a stilului de gândire a lui Sternberg”, varianta prescurtată și performanțele înalte ale elevilor, măsurate cu ajutorul mediilor generale obținute de către aceștia.

Tabelul 7.

Corelația dintre stilul de gândire progresist, judiciar, executiv, legislativ, și performanțele școlare înalte

		Perf. școlare	Stilul Progresist	Stilul judiciar	Stilul executiv	Stilul legislativ
Performanțe școlare	Pearson Correlation	1	,280(*)	,277(*)	,296(*)	,260(*)
	Sig. (2-tailed)		,030	,032	,022	,045
	N	60	60	60	60	60

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

În urma rezultatelor obținute în tabelul 7, putem observa o serie de corelații pozitive, semnificative statistic între următoarele stiluri de gândire și performanțele școlare înalte:

❖ între stilul de gândire progresist și performanțele școlare înalte, obținându-se un $r(58) = (.280)$, cu un prag de semnificație de $p < 0.05$, ceea ce evidențiază faptul că un stil de gândire progresist facilitează obținerea de performanțe școlare înalte;

❖ între stilul de gândire judiciar și rezultatele școlare deosebite, obținându-se un $r(58) = (.277)$, $p < 0.05$, ceea ce evidențiază faptul că un stil de gândire judiciar determină obținerea de către elevi a unor performanțe școlare înalte;

❖ între stilul de gândire executiv și performanțele școlare înalte, obținându-se un $r(58) = (.296)$, cu un prag de semnificație de $p < 0.05$, care demonstrează faptul că atunci când elevii dobândesc un stil de gândire executiv, acesta se repercutează asupra performanțelor înalte obținute de către elevi;

❖ între stilul de gândire legislativ și performanțele școlare înalte, obținându-se un $r(58) = (.260)$, $p < 0.05$, ceea ce evidențiază faptul că elevii cu un stil de gândire legislativ obțin mai frecvent performanțe școlare înalte decât ceilalți elevi cu alte stiluri de gândire.

❖ Rezultatele au indicat o corelație între performanțele școlare înalte și stilurile de gândire progresist, judiciar, executiv și legislativ, fapt ce confirmă ipoteza nr. 3 a studiului propus.

DISCUȚII ȘI CONCLUZII ȘI LIMITE

Această cercetare a fost realizată din dorința de a aduce o serie de clarificări conceptuale cu privire la stilurile de învățare, stilurile de gândire și impactul acestora asupra performanțelor școlare înalte.

Principalele rezultate ale cercetării au evidențiat următoarele:

Stilul de gândire determină abordarea unui anumit stil de învățare în cazul elevilor cu performanțe înalte.

Există o relație între performanțele școlare înalte și stilurile de învățare la elevi.

Există o relație între stilurile de gândire și performanțele școlare înalte la elevi.

Printre limitele acestui studiu am putea identifica:

✓ numărul persoanelor din care a fost alcătuit eșantionul este unul relativ mic (60 de subiecți), fapt ce determină existența unor rezerve cu privire la rezultatele obținute și la validarea acestora;

✓ distribuția populației pe vârstă nu este uniform repartizată;

- ✓ aria geografică cuprinsă în testare este restrânsă (predomină zona Olteniei);
- ✓ mediul de proveniență al elevilor testați este doar cel urban, fără absolut nici o reprezentare a celui rural, existând posibilitatea ca în mediul rural să se identifice alte aspecte;
- ✓ posibilitatea unor stări de disconfort sau de neimplicare din partea subiecților în momentul aplicării testelor.

Rezultatele ce au fost obținute în urma acestei cercetări nu se impun a fi reprezentative și nici generalizate, însă importanța lor rezidă în faptul că pot fi luate în considerare în vederea adaptării continue și creative de către cadrele didactice a demersului instructiv-educativ, astfel încât să contribuie la activarea unei activități didactice centrate pe elev, pe particularitățile acestuia și care să determine în consecință atingerea unor performante academice scontate.

Bibliografie

1. HOHN, M., *Elemente statistice în analiza fenomenelor psihice*, Arad, Editura Viața Arădeană, 2000.
2. Honey Peter & Mumford Alan It is a model of learning theories developed by researchers Peter Honey and Alan Mumford who identified four distinct learning styles
https://scholar.google.com/scholar?q=honey+and+mumford+1982+learning+styles&hl=ro&as_sdt=0&as_vis=1&oi=scholart
3. BERNARDO, A. B., ZHANG, L. R., & CALLUENG, C. M., *Thinking styles and academic achievement among Filipino students*, The Journal of Genetic Psychology, **163**, 2, 2002, p. 149–163.
4. CANO-GRACIA, F., HUGHES, E. H., *Learning and thinking styles: An analysis of their interrelationship and influence on academic achievement*, Educational Psychology, **20**, 2000, p. 413–30.
5. GRIGORENKO, E. L., STEMBERG, R. J., *Styles of thinking, abilities, and academic performance*, Exceptional Children, **63**, 1997, p. 295–312.
6. STEMBERG, R. J., GRIGORENKO, E. L., *Thinking styles and the gifted*, Roeper Review, **16**, 1993, p. 122–130.
7. 7 STERNBERG, R. J. (1994a). „Thinking styles: Theory and assessment at the interface between intelligence and personality” în Sternberg, R. J. & Ruzgis P. (coord.) Intelligence and personality, Cambridge University Press, New York, p.169-187
8. 10 ZHANG, L.-F., *Do styles of thinking matter among Hong Kong secondary school students?*, Personality and Individual Differences, **31**, 2001a, p. 289–301.
9. ZHANG, L.-F., *Do thinking styles contribute to academic achievement beyond abilities?*, The Journal of Psychology, **135**, 2001b, p. 621–637.
10. ZHANG, L. F., *Thinking Styles, Self-Esteem and Extracurricular Experiences*, în International Journal of Psychology, **36**, 2001e, p.100-107.
11. ZHANG, L.-F., *Thinking styles: Their relationships with modes of thinking and academic performance*, Educational Psychology, **22**, 2002f, p. 331–348.
12. ZHANG, L.-F., STEMBERG, R. J., *Thinking styles, abilities, and academic achievement among Hong Kong university students*, Educational Research Journal, **13**, 1998, p. 41–62.

Primit la redacție 20.08.2022